

ДІЛО

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Виходить щодня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18., II. поверх.
 Кошта пошт. земськ. 26.726.
 Адреса тел.: „Діло—Львів“. Число телефону 261.

Рукописів
редакції не зберігають.**ПЕРЕДПЛАТА**

в Австро-Угорщині:	270 к.
чвертьрічно	5—
піврічно	10—
піврічно	12—
у Львові (без доставки):	
пісенно	240 к.
чвертьрічно	7—
піврічно	14—
піврічно	28—

За заміну адреса
платяться 50 с.**Ціна відправлень:**

Стрічка п'ятитисячна, діловина
того 10, в залежності від 50, 100,
150, 200, 250, 300, 350, 400, 450, 500
частин і залежно від 1000.
Накройка стрічка 2 к.
Стягування засобами
— узважається.
Одна прініципальна комісія
у Львові 10 с.
за прініципальну 12 с.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

жн псевдо-історичними, механічними творами. З окрема Галичина з 8 мільйонами населення 78.500 кв. км простору є вже з становищем адміністраційної техніки однокою в цілій Європі заради великою адміністраційною областю, яка вже хоч би з сеї причини, а ще більше з причини національних, історичних, географічних і економічних повинна бути поділена на дії окремі провінції.

1) Українці не домагаються нічого іншого, як тільки оставати в тіснім зв'язку з Австро-Угорщиною, не залежати від елементів, з якими на основі конституції стоять вони на рівні, тільки знаходиться в державній безпосередності. При тім домагаються вони тільки кожному народові належного природного права: бути управлінням власними урядниками, судженнями власними судями, научуванням власними учительми.

Із злиднів сибірських засланців.

Від нашого постійного дописувателя.

Відень 14 лютого 1917.

Зростаюча доріжня відбила ся діймаючи також на Українцях, вивезених російськими «освободителями» на далекий Сибір, де тепер казочна дешевість засобів поживи з добрих часів перейшла до історії. Особливо прикра доля припала тим жертвам російської самоволі, що не можуть одержувати ніякої підтримки в краю. Всі ті особи мусили від другої половини минулого року жити «єдино з щомісячної десятирублевої підтримки, виплачуваної американським конзулем. Одно добре, що минулі дії було над Ангарою гарме, так що бодай під кліматичним оглядом приходилося засланцям жити не зле.

Тепер — як саме довідую ся з компетентного жерела — слідує деяке попіліщене в запомаганю вивезених в Росію наших горожан. А саме підвищено ім щомісячну підтримку, так що дорослі особи одержувати мусили по 15 рублів, а діти по 8 рублів місячно. Річ очевидна, що із сеї квоти годі по людськи прожити, особливо через те що уряд прямо начинив засланцями сибірські оселі, що витворило значне підсокочене найнеобхідніших засобів життя.

Як прикрий куріоз дипломатичної боротьби слід зазначити отсєй факт із долі наших засланців: Ще в осені 1915 р. прислано з Америки телеграфічно 1500 рублів для д-ра Вол. Охримовича, на руки американського коязуля у Владивостоці. Однаке грошей сих коязулі не передав адресатові Й досі, вимагаючи предложення письма від адресата, якого він однаке не має! Гроші сі — се, як відомо, частіша збірок американських Українців на жертви війни в «старому краю» і переслав їх на поратунок сибірським засланцям „Український Народний Союз“ після рішення конвекції в 1915 р. Гроші вислано для поспіху телеграфічно без коментарів, та син тільки тим „приспішила ся“ справа, що з грошей сих вивезені на Сибір Українці не можуть користати Й досі!

«Уайте сде, коли то буде» — каже московська приповідка. ! таким то слизяковим «гальюном» іде справа визволу вивезених до Росії австро-Угорських горожан! Хот Австро-Угорщина акцептувала точки умови, анальгічно до умови, заключеної в сїї самій матерії між царським правителством і Німеччиною, здаючи тільки незначну точку в справі горожан з окупованіх територій, то Росія — як довідую ся — закуталася у мовчанку і мимо всіх понаглюють з боку австр.-уг. дипломатії — возвчити як зважата, хоч теж прийто предложені саме російським правителством точки що до обопільного визволення інтернованого житництва і мушчин у віці не підлягаючим військової служби, азг. осіб у віці між 19-им та 55 р. житя але призначали неаддібними до військової служби.

Яр. В-ий.

Перемиський єпископ.

Відень 18. лютого 1917.

Wiener Zeitung* опів'ює:

Цісар іменував о. Йосифа Коцилівського, чина оо. Василіян, гр.-кат. єпископом в Перемишлі.

Ухвали парламентарної комісії У. П. Р.

Складання парламентарії та делегації. — Український
народний край в рамках Австро-Угорщини.N. Fr. Presse* в 18. с. м. доносило:
Парламентарна комісія Української Парламентарної Репрезентації приняла на засіданню 17. с. м. отсії ухвали:

1) Парламентарна комісія стверджує, що У. П. Р. все домагається безпровідного скликання Державної Ради й делегації в інтересі австро-Угорської держави, її народів і парламентаризму. Робити сповнене цього домагання залежним від якихсь умов, значить спричинити ще далі позапарламентарне погоджування таких справ, які на основі конституції можуть бути погоджувані тільки в парламенті. Треба жаліти, що власні наступники колишньої т. зв. конституційної партії обетують як раз таку протиконституційну дорогу.

2) У. П. Р. мусить жаліти, що обі німецькі головні партії (див. „Програма австро-Угорських Німців“ в попереднім числі „Діла“ — Ред.) приняли відокремлені Галичину в свою спільну програму, по якій Українці, які прещіні супроти Німців, супроти заведення німецької мови як мови зносин, а наявіт як мови держарної, стояли все на дуже прихильній становищі, мали би все більше як досі бути видані своїм національним противникам.

3) Українці стоять від давна на становищі національної чи національно-територіальної автономії; теперішніх т. зв. коронних країв не можуть вони вважати дійсно органічними, тіль-

Книгарня — Наук. ім. Шевченка — у ЛЬВОВІ. Ринок ч. 10.

має великий
вибір усіх
українських
книжок

з усіх галузей знання, як з красного письменства, так і народних, популярних видань, а також шкільні підручники, словарі й різні наукові книжки, співвідноси, ноти, молитовники, — «евангелія» й інші релігійні видання, —

ватіях і антипатіях, не повинні станути на пешкоі ушанованою достойною особи Нестора нашої політики. При сій нагоді пригадаємо, що в 1913 р. вийшов огляд життя і діяльності пос. Ю. Романчука п. и. «Юліян Романчук», перший український віцепрезидент австрійської палати послів. Його жите і діяльності. В 30 літній юбилей його посольської діяльності.

Цісарада серед українських інвалідів. Як доносять віденські газети, цісарада Зінга відвідала 12 с. м. товарів дім, заложений централю товариства "Soziale Fürsorge für etwerblose Frauen und Mädchen" і розмоляла присутніх там жінками-інвалідами, між якими були Віденці, Стирійці й Українці, питаючи кожного з них, в яких обставинах був зранений. Як пісар, так і пісарева говорить по українськи. При декоруванні Українським Січових Стрільців і при інших нагодах уживав цісар української мови, якої цісарська пара навчила ся під час свого побуту в Коломії.

В справі заряджені недостачі солі. Нам комінують: Господарська Комісія Української Парламентарної Репрезентації встановила ся на своєм засіданні в дні 22. січня с. р. над способами усунення недостачі солі в східній Галичині. Одним із таких способів призначена господарська Комісія вислане дозволу для населення черпти сировицю із соляник і упросила дра Костя Левицького до інтервенції в сій справі у міністра фінансів. Інтервенція відбула ся в дні 27. м. м. і результатом є відповідь міністра фінансів письмом з дня 4. лютого с. р., з якої для загалької відомості наводимо отсєй уступ: „В справі домагання внесення закзу загального користання із соляник мають запримітити, що галицька Дирекція Скарбу одержала в підсумку 1916 р. уповажнене видаване дозвіл на видаване сировиці із східногалицьких салін (вазіві солі), коли сі салін в наслідок надзвичайних воєнних відносин варені солі в цілості або в часті засташинили, або так обмежили, що можна побоювати ся недостачі солі, а дальше позволяти на черпанні сировиці до людського ужитку із соляник, положених в скарбових округах Самбір і Станиславів, а які побирають сировицю для худоби, а іменно за оплатою належитості, відповідаючо приблизно монополевій вартості твердесі солі, яка в сій сировиці находить ся. Впрочому одержали стоячі в руку галицькі саліни такі засоби аугля, що виріб солі є у них знов нормальний”. Подаючи отсюю відповідь міністра фінансів до загальній відомості, просить господарська Комісія Української Парламентарної Репрезентації, щоби населені интересовані відомі до неї в случаю потреби дальших заходів в сій справі або безпосередньо або через краєве товариство господарське „Сільський Господар” у Львові.

Про управління торгові яйцями в Галичині „Сільський Господар” подає до відома: З днем 1. лютого 1917 обявив Уряд проживлення при ц. к. Намісництві управління торгові яйцями в краю і визвіз поза Галичину. Коли дотеперішні льокальні міри не довели до бажаних вислідів, постановило ц. к. Намісництво видати одинакові постанови для цілого краю. Відповідно до того плану вносить Намісництво льокальні максимальні ціни і обмежені вивозу з одного повіту до другого, видані ц. к. Старостом, а накладає строгу контролю на вивіз за границю. Уряд проживлення буде установлювати максимальну ціну для торговлі єг. грошей на певний період часу по вислуханню прибічної ради, зложеної в продусентів, консументів і купців. По тій максимальній ціні буде галицька спілка збуту яєць і дробу („Оущі”) в Кракові, вул. Скавівська ч. 1, як торговельний орган Уряду проживлення, закуповувати запаси від поодиноких торговців, які у них остануть по покриті місцевої консумції. Сі набуту запаси буде Уряду для виживлення людності у Відні. Щоби залишити покрите запотребовані місцевими консumentами, обов'язує торговці продавати яйця кожному консumentovi, що до них аголоситься, відповідно до його потреб, так само швидко, відповідно відповідно, організаціям консumentів і т. п. Льокальна ціна повинна бути щонайменше о 3 сот. на штуці низва від установленої максимальної ціни. Тепер устанавливається їх до відлікання максимальну ціну за скриню перевезені яєць в опаковані придатні до транспорту (1440 яєць в скрині) на 350 К. т. ан. на одну штуку 24-3 сот. Супроти того найвища ціна піддана просто продусентові не перевищувати 21 сот. за штуку. З огляду

на збільшені продукції в теперішніх часі буде ціна стало обніжувана і публично оголошена.

Подія. Всім, що буде ласкаві в дні існіх ім'яни прислати мені бажання, дякую отсім сердечно за пам'ять. — Гр. Косак.

Задля піднесення гедемії базадель в краю за купило ц. к. Намісництво, Красна Централь для господарської відбудови Галичини, весь сегорічний запас бараболь культури Генрика Долковського в Новім Селі стачі зел. Кенти. Прилас сей віддасть ц. к. Намісництво рільникам за посередництвом головних рільничих корпорацій в краю. Тому Краєве Товариство Господарське „Сільський Господар” взяло, щоби рефлектанти безпроводочно надіслави свої замовлення на руки Товариства, бо речено минає в дні 25. с. м. В замовленю належить подати: місце осідання, пошту, стачі зелінчу замовляючого і до лучити заяву, а які замовляючий зобоважеться, що за бараболі, одержані від заведення Генриха Долковського, продать Воєнному Заведенню для обороту збіжем таку саму скількість вибраних і здатних до сідження по унормованій ціні максимальній. Замовляти можна що найменше 1 метричний сотинар по ціні 16 К. льотко стачі зел. Кенти без мішка. В міру приділу замовляючі будуть мусіти вислати потрібні скількість мішків прямо на адресу заведення Генриха Долковського. Висилку бараболі довершить Заведення за поспіллатою. Ріжнице ціні після катальоту, що виносить пересічно 36 К за метричний сотинар покриє ц. к. Намісництво, Красна Централь для господарської відбудови Галичини, безпосередньо фірмі з власні фондів. Подаючи се до відома рільничому заголові, вказавши до як найширшого покористування ся пільгами, даваними Централю відбудови від нових насінин бараболі зі загально звісної і колідної фірми Генриха Долковського. — „Сільський Господар”.

ПОЧЕРГИ:

Кс. др Іван Вільніцкий, довголітній лат. катихіт жін учіт, семінарії у Львові, номер 18 с. м. в 64 році життя. Покійний належав до „старої школи” між латинським духовенством і візувався союзом прихильністю до Українців. В последніх часах спочивав у його руках провід заведення і на сін становиці поводився він безпосередньо. Був приятелем молодіжі, а українських учнів хвалив та нераз ставив їх пильність та поведінне за примір. В. Й. п!

Нові книжки і видання.

„Сайт”. Рік III. Ч. 1. Зміст: На порозі. — Невідомий: То не хлопча кинула дівчина... (вірш). — В. Дахнівський: Семикозецькі могили. — Др В. Шуцат: Осьоїнеш. — Л. Лепкий: Як сонце гляне з поза хмар... — Ю. Словашкий: Ухваливши, як рідко... — М. Г.: Чи Шевченкова картина? — Д. Лукіянович: Іван Квілій і скуриста Паза (озвідане). — Вольтер: Про історичну правду і неправду. — Наші картини. Записки.

Що діється на провінції.

Лист з Яворова.

I. Як тяжко в Яворівщині відновити діяльність в якійсь народній організації чи інституції, так не менше стрічаються ся безнастінно посторонні перепони або якимось від своїх колоди в підтриманню і сожнелю вже просперуючих товариств. Навіть касинове товариство „Українська Бесіда” майже пів року не проявляє ніякого життя, хоч стоять вони подалек від всякої „політиковання”. Головною перешкодою був брак відповідного льокалю, а рівнозначно ініціатива від членів, зокрема від розбитого виділу. Та від місяця усунено вже недомагання в тім напрямі і майже кожного тижня бойд раз в суботу відбуваються ся в комнатах „Українська Бесіда” товарицькі сходини, старші члени гуртують про бажані національні справи, про санацию місцевих товариств, а молодіж шукає розрінки в забавах. Побажати би тільки щоби більше членів горіло ся до товариства та щоби проявлялися ся і не остигали серед охочих до ідейної та корисної праці заліз і енергія, щоби взяти ся також пляни переводити в діло.

Не пора оглядати ся і руководити ся зустрічами, непорозуміннями і гнівами. Треба також оберігати національну амбіцію, стояти на сторожі національних прав і народної чести;

в тім напрямі богато недостасе нашим громадяням. У нас на порядку є що всякий інтелігент полагоджує у всіх власті свої справи в іншій мові. Ні в суді, ні в старості не почучеш нашої мови,

Адвокат і священик розправляє або свідчить в суді по польськи, так само урядус суда Українець з українськими сторонами, а був і такий випадок, що священик-Українець складав як свідок присягу в польській мові. Коли трафить ся який більш крук і відважиться ся перед урядником-Поляком відповісти в українській мові, зараз стріле ся зі здивованім, що „n-wie-n-jwybini-jię językowych trudności”.

З початком лютого кількох ополченів з Яворової відгадало було виставлені посадки зложені до пересмотру в українській мові, але магістрат покликав ся „на інтерпретацію закону про урядову мову в автономічних властях”, що мовляв в тутешнім магістраті польська мова урядова, отже також і интересовані сторони се обов'язували польські письма і посідки принимати. Призване в тім ділі старство о інтервенцію відмовило ся, звинюючи ся, що не є до того компетентне, а впрочому — тепер війна і годі звикнув борбу починати.

„На слова” доволі в нас „патріотів”, зле до праці ідейної, невиспучої, нема ніяких майже людей. Ось відновлена філія „Сільського Господаря” спить як і за часів інваліді. Філія „Просвіти” до нині не відновлена, як рівно ж не чути нічого про роботу політичної організації. Пос. Сінгелевич обіхав вже свій округ під фронтом пару разів а сюди не показує ні посол більшості ні меншості.

Без відгуку щезають між нашим тутешнім громадянством всі поклики, прилюдно чи приватно піднесені, щоби драти і всікими силами посилати скріпленою резерв інтелігенції. Управа яворівської української гімназії звернула ся власне в половині січня с. р. до всіх парохіальних урядів, управ народних школ і громадських урядів в повіті, що отвірає з початком лютого приготовлений курс до гімназії, та просила о поміч в сій справі, головно о впливані на родичів, аби у власнім інтересі як і з огляду на будучість і добро нашого народа посилали дітей на науку і до середніх школ. Відозва дирекції остала без всікого успіху — нікому не селі й не в голові тепер за няти ся також неродною справою, ніхто не думає про якісь приготовання на мирний час, кождий робить лише те, де зиск бачить, а народна робота не є така поплатка. Таке недобльство наших сільських „патріотів”, байдужність, оселість гідні напіятівания, тим більше, коли зважить ся пожертвовані і посегнути управ гімназії і учительського збору, щоби ускініти науку молодіжі і виховати її на ідеяних, інтелігентних, характерних і трудячих людях.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Плякова система”.

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим досозі вже важніші для української справи, кончні як найдкорінні і налобильніші жертв.

Красний Союз гospod-торговельників співак у Львові місто вінці на домовину бл. п. Василь Коренець первісною К 100 (сто корон). — о. Кипріян Ясенецький Жовтанці 50 К (Діло). — о. Богдан Домбчевський Грушевиці 20 К (Діло). — Місто вінці на гів бл. п. Ставаній Налітківські складають Ганна і Яніна Тишевиці 50 кор. (Діл). — Яков Головинський з Довголуки 50 кор. (Діл). — Вл. і генерала Павлюха у Відні IX. Albersstrasse 21, Григорія Ілока в Синевідському вижні, Радника суду Кульчицького, адвоката Дра Калитовського і директора Торгівства Залічкового Павлюка з Стрия. — Оксанна Бачинська; Дудя і Славка Бачинських, Дзвоню Герасимовичі, Ліду Коштюків і вуйка Юрія Лопатинського. — Тадеуш Залеський в Сколів, Мазкіна Залеського в Соколі, Ганю Литвин в Макові, о. Івана Савицького в Самборі, Антона Ульянського в Жовкві. — др Степан Шухевич надзор, не-

Стор. 4.

лева почта 37, 25 К (Дн.); Й. Е. преосв. Григорія Хомицького, станично-лавівського єпископа (нездовісно в місці побуту) даліше адвоката д-ра Филиппа Енни, д-ра Евгена Гвоздецького, д-ра Ст. Барана, д-ра Яр. Одеського усіх зі Львова. — о. броям Моравській парох в Орові 50 К (Дн.) о. Котецького декана в Лютицьких, о. Ів. Кульова міст. декана в Ділью Н. о. Ів. Яросевича в Райському, о. П. Луцького в Полтаві і Ром. Степана в Бенківі Вишні. — Четар І. Цьокан 20 К. четара Панчака Василія, четара Систія Франца, хорунж. Черкаського Олексу. — Стр. Івана Дмитрові в 2 К: стр. Панька Андрієва, стр. Дмитра Фарнегу, стр. Стаса Кініра, Катрю Гуккіну, Івана Дмитрова в Підміській. — Ст. стр. Маср Фіш в 2 К: дес. Шкірука Петра, піст. Цьокана Григорія, ст. стр. Лехіана, Сабігу, Гр. Бобіка Вас. — (іванович Антон Львів 5 К (Дн.)) — о. Михайло Дзеворович декан і парох в Толороні 10 К (Дн.); — о. Володимир Хомяк в Боляновичах 5 К (Дн.); — о. Іван Колтунів, завід. в Круженчиках, після М. Вахнікіну учит. в Боляновичах, о. Кульчицького в Ракові, п. О. Грушевському в Ракові, п. І. Синкевичеві в Медиці. — Юрій Гордійчук в Обергольбрум 10 К (Дн.); Микола Ісавенко гімн. директор, Василь Чаковський шкільний інспектор, Микола Глібка наставник всіх три тепер в Празі, податковий поборник Теофіль Коник і гімн. професор (над-інспектор українського табору в Обергольбрум), Олександер Філіпович, обідка в таборі в Обергольбрум. — Біліківна Ф. Желєзі великий 5 К (Дн.); Оліо Юришину Вітвіца, Наталку Метельську Львів, о. В. Сидоровича Желєзів, Ев. Бессоловського укр. богос. Львів, Вас. Ніника Фенр. Штернберга, — Казимира Моранецька в Освенцимі 5 К: пп. Софію Андріївну учит. в Дрогобичі від Миколаїв, Марію Побігушу учит. Вал-Руда-Радлів, Геню Камінську учит. Ленкі п. Щепанів, Марію Зубалеву учит. Войнич від Бжеско, п. Василь Горбак учит. (Fähnrich Lit. 2 I. Erskompr. Brünn). — Гірний Теодозій 10 К (Дн.); п. М. Гугникичів обідка адвоката, с. курата 58 полку Платона, д-ра Грабовського і д-ра Козаковича на довільні квоти, всі в Люблині, п. Оберл. Горбачевського 80 полку Ріманомбанди Угор. — Ольга Морозівна Перемишль 20 К: тов. Надію Сименчу Дерні п. Камінка струм., під. Вас. Мороза пол. поч. 434, Дмитра Мурзецького Любачів, тов. Геню Петриківна Бабіна хорунжий Ярослава Кобилянського, Сажбір, сла. охот. Ореста Чеховича Перемишль. — Ольга Шандорівна 5 К (Дн.); Славку Хижківну уч. IV, кл. 10, в Перемишлі, Люску Чижевському уч. IV, кл. 10, в Самборі, Корчаку Бережанському уч. IV, кл. 10, в Самборі, Славку Сасківіну уч. III, кл. 10, в Самборі, Івана Хлоня уч. VII, кл. 10, в Дрогобичі. — Ольга Мійська в Стрию 5 К (Дн.); п. Матковську Валерію в Стрию, п. рад. Сосновську Марію в Стрию, п. інспек. Соколовського Фелікса в Стрию, п. проф. Терлецького Маріїна в Перемишлі, о. Шанковського Евгена в Заболотівці і п. Фіаловича Івана Сколе.

Просимо всіх він. Жертвовувати придерживатися як форми, оголошеної в ДІЛІ, значить ся, насамперед піше ся ім'я, позиціє, місцевість жертвування в описі по двох точках (:) відмінних. В той спосіб заохочається нам братською роботою, бо не треба буде кождото картки переносувати, а просто пастя ся її до другу. При цій нагоді просимо, що жертви складається як адміністративною системою, значить, можна не більше як п'ять осіб підписувати. Понад п'ять буде заскрувати. Жертви просить ся посилати до квад. тов. «Ділестер» (Львів, Руська 20) ч. кн. 9288, підімлюючи карткою адміністрацію «ДІЛІ» і відмінних.

ОПОВІСТКИ.

Концерт в честь Т. Шевченка устроюємо місії укр. акад. гімназії I і філії у Львові дні 20. лютого в сали тов. ім. Лисенка. Початок о год. 6½. Вступ за запрошенням. Добре вільни дітки приймається з подікою.

Бібліотека Товариства «Пресвіта» отворена кожного дня від години 4—6 вечором. 4—10

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ і НА БАЛКАНІ.

Не було зміни.
Заступ. шефа ген. штабу Ф. Георг.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 18. лютого.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група кн. Рупрехта: По сильнім огнем підготовлено пробували численні англійські війська відійти від Армандітів, на південний захід від Ліль, як тож на північ від каналу Ля Бассе коло Рансар. Відперто їх по частині в боротьбі зближень, під час якої остали в наших руках полоніни, по частині огнем. По невдачі наступу на південні від Міромон 16 с. м. вечором неприятель перез слідувачу ніч скріпив дільниці артилерії і заatakував рано знов по обох берегах Андрії. По змінних боях, які йшли цілий день і під час яких полоніни міс. 130 жовтірів і здобули 5 машинових карабінів, останніми міс. опісля неприятелів наш становищі в лійках перед позиціями. На південні від Північного нагальній англійський атак. Ми відправили всі становища. Нація Оазою коло Дрельнкур привели міс. з виправи 14 полонін.

Група війск німецького наступника престола: В Шамтайі неприятель живо острілював з гармат і метавок міс. наші становища на південні від Ріоні і на західній березі Мозелі і наші рови в Сязеничі лісі. Неприятельські наступи не вспіли розвинуті ся з приводу нового нищачого огню.

В ночі з 17. на 18. с. м. один з нашіх воздушних кораблів обкінув вилатно бомбами місто і пристань Бульонь.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Баварського: Над Лавескою на південний захід від Двінска, вдерлися наші атакуючі війска до російських ліній і привели захід коло 50 полонін.

На фронті архікнязя Йосифа: В горах на північ від долини Ойтш Росіяни спинили свої наступи, бо перші наступаючі філії відкинули наш оборонний огонь.

Група війск Макензена: Нічого нового.

Македонський фронт: На північ від озера Дойран відігнано огнем артилерії англійську компанію, яка посувала ся до наших становищ.

Перший ген. кватирмайстер Людендорф.

Австро-Угорського ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 19. лютого 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Фронт князя баварського: На схід від Лізней Дол. над Нарайкою Росіяни висадили міновий підкіп під нашими найдаліше вперед висуненими ровами і швидким нападом обсадили вишу. Проти наступом міс. відзискали ся вишу. На південні від Бережан відперто пробу ворожого наступу, піднімуть по сильній підготовленою з помічю метавок міс. На Волині усієні виправи наших західних відділів.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

В останніх діях виявилася ся рухливість італ. артилерії також у поодиноких відтінках фронту в горах. Знов острілювало Тарвіс. Нині рано північної п. п. 73 привели 22 бранців з більшою на ворожі становища на схід від Монте Зебо, на північ від Асіаго.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Георг.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 19. лютого 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На більшій частині фронту панувала густа мрака, котра обмежувала діяльність артилерії і легунів, а позволяла тільки на напади звідунів. Сторожкість валиги наших ровів удареними численні ворожі випади. Наши звідунів вдалося привести кільканадцять бранців.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Нічого важного.

Македонський фронт: Сутинки північних сторожній і ді-не-де огонь артилерії. Зістрілено два ворожі літаки.

Перший ген. кватирмайстер Людендорф.

Оголошення.

200.000 НОР висота голова виграна 4-го К. лісівім архівів зборів з літер. Дальші голови виграна К 50.000, К 40.000, К 30.000, К 20.000, К 10.000, К 5.000, К 3.000, К 2.000, К 1.000, Іта. Тагані дні 22. лютого с. р. Нагодом 21.145 виграні в лічі на квоті К 925.000. Ціна листу К 4 — в пересічні початкові К 450 (Лів. дік за оплату не вислана). **ДІЛ ВАНОВІЙ ВІДЕВІ** і **Сніжеві**, Львів, пл. Маріївська 7. VIII. 11—?

Пощукуну симпатістки для учениці І. міської школи, яка може т. і до школи. — Евгенія Дакомова в Махнівцях, п. Поморяні.

Права родин покликаних до війська і. необхідні інформації містить „Інформаційний календар” . Ціна 30 сот. — „Жовтневий”. Ціна 20 с. — „Швільний”. Ціна 20 с. До кождих 10 шт. 2 даром. Пересилка 1 шт. 5 сот. 12 шт. 30 сот. — Висилася А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ, Львів, вул. Карпінського ч. 19. 139 1—15

Дуже важне!

Хто хоче без учителя научитися по німецькі, та хай зможе собі се сучасні українсько-німецькі

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (3-е видання). Ціна 40 сот. в початково оплатою 1 К 40 сот. (10 штук) 3 К 80 сот. 25 шт. 30 К 80 сот. (ако оплачено). Висилка до листу. Завдання і трохи пропозиції на адресу

А. ОКПІЩ, Львів, вул. Кадетська ч. 4.

Увага! Сей Самоучок уложенний після квітобозного якого способу наукання! Важко і для учителя узнати чотири німецькі мови, як також учеників підготовлюючих ся до вступних іспитів.

70 16 39

Сіль з Німеччини
для громад львівського повіту
спровадив

Краєвий Союз господарствувальних Епілон
у львові

і продав її в своєму магазині
при вул. ЗТмировича ч. 20.

VI Н 2-2

**21 Томів української
вірів літератури 21**

від Котлярського до Рудольського включно, в редакції П. Юліана Романчука, накладом Товариства «Пресвіта» у Львові, за добре підтримки гарнісія, як рекомендовано портфелем видається в квітликом контуру № 52-50, в оправі півзатоне
і витисками № 42.

Поодинокі томи коштують 1) в півзатоні оправі К 230 2) в півзатоні К 2—. При замовленні всіх томів царя оплачується портфель самі і при замовленні поодиноких томів належить додати 45 сот. як рекомендовано портфелем (або 72 сотини) на фрагт, коли західляється більше ніж тома царя.

Твори обіймають слідчічі письменниці і поети:

- Книга 1. І. Котлярського, П. Артимовського Гузака, Е. Гребінки (сторін 538; другий наклад).
- 2. І. Григорія Кіткія-Основицького в 2 томах (сторін 544, 552; другий наклад).
- 4. М. Шашкевича, І. Головацького (сторін: 450; другий наклад).
- 5. Н. Устиновича, А. Могильницького (сторін 312; другий наклад).
- 6. А. Меглівського, М. Костомирівського (сторін 496; 532, 544; третій наклад).
- 9, 10, 11, 12, 13, 14. П. Кульши в 6 томах (сторін 504, 560, 576, 528, 550, 700).
- 15, 16. І. Воробкевича в 2 томах (ст. 420, 420).
- 17. Л. Глібовіча, К. Климівського, В. Шашкевича (сторін 50).
- 18. Ол. Стороженка (сторін 592).
- 19, 20, 21. Ст. Рудинського в 3 томах (сторін 436, 456, 480).

Видавляю лише за попереднім надісланим гарячка. Радимо сказати ся в памозлення, тому що дені томів на вічериши від низки накладів не скоро буде можна зробити. — Замовлення і гроші слати на адресу:

Канцелярія Товариства «Пресвіта», — Львів,
Ринок ч. 10. V.B 6—7

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ.

Австро-Угорського ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 18. лютого.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Бої за північ від долини Ойтш, про які донесено вчера, по полудні ослабли. Скільки неприятеля відперто. На фронті на північ від Карпат живіша винадає дільність.

Відповідь за редакцію А. ВАСИЛЬ ПАНЕНКО.

З друкарні «Діла» Львів, Ринок ч. 10.